

Arrest

nr. 177 482 van 9 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 augustus 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 augustus 2016.

Gelet op de beschikking van 22 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij zich voor haar asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door haar echtgenoot H.R. worden aangevoerd. Deze vaststelling wordt ter terechtzitting niet betwist.

Inzake haar echtgenoot wordt bij arrest nr. 177 481 van 9 november 2016 als volgt gemotiveerd:

“1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige, eerste asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk problemen ten gevolge van een incident tijdens de verkiezingen van 2008 in een kiesbureau in Ashtarak, waarbij verzoeker iemand invalide zou hebben geslagen.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 62 899 van 9 juni 2011 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

Ter ondersteuning van zijn huidige tweede asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: een attest betreffende zijn aanstelling als vertrouwenspersoon, een handgeschreven brief van zijn broer G., documenten met betrekking tot het feit dat zijn familieleden afstand hebben gedaan van hun Armeense staatsburgerschap, brieven in verband met het ontslag van zijn vader en zijn broer G., een vertaling in het Nederlands van een ontslagbrief van zijn schoonzus, medische attesten van zijn vader, kopieën van eigendomsakten van onroerende goederen op naam van zijn ouders, kopieën van documenten betreffende de eigendom en verkoop van aandelen van zijn vader, kopieën van eigendomsakten op naam van zijn schoonzus van onroerende goederen in de Russische Federatie, een brief van zijn advocaat Meester H. C., documenten betreffende aandelen in een bank op naam van zijn moeder, en het werkboekje van zijn moeder.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: “Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene

situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 62 899 van 9 juni 2011 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het uitgebreid uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het beknopt herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Verzoeker verwijst thans in zijn verzoekschrift voortdurend naar de door hem in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde documenten, doch hij ontkracht, noch weerlegt en werpt geen ander licht op hetgeen dienaangaande door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing wordt vastgesteld.

In zoverre verzoeker artikel 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 van het EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling, of verwijzing naar (algemene informatie omtrent) een algemene situatie in het land van herkomst volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

In zoverre verzoeker de hoorplicht geschonden acht, stelt de Raad vast dat hij werd gehoord zodat deze opgeworpen schending niet dienstig, noch ernstig is.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 16 augustus 2016, voert verzoekende partij aan dat zij wel degelijk nieuwe elementen en documenten heeft ingediend en deze nieuwe elementen een ander licht kunnen werpen op de door haar aangevoerde vrees voor vervolging. Zij licht toe dat haar relaas deels overeenkomt, wat ook normaal is, doch dat bepaalde elementen werden verzwegen en zij wel op de hoogte was van de identiteit van haar vervolgers. Verzoekende partij wijst erop dat de geloofwaardigheid van haar relaas en vervolgingsfeiten blijkt uit de problemen die haar familie kent omwille van haar en nadat zij haar land van herkomst verliet. Zij vervolgt dat een aantal leden van de familie gedwongen ontslag moesten nemen, één familielid geslagen werd waarna hij een hartaanval kreeg, en de familie van de verzoekende partij omwille van de problemen naar Kaliningrad verhuisden en daar een huis kochten en afstand deden van hun Armeense nationaliteit. Verzoekende partij stelt dat al deze verklaringen en documenten die deze verklaringen ondersteunen verder onderzocht moeten worden. Zij vraagt dan ook om de bestreden beslissing te vernietigen.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de beschikking van 16 augustus 2016 opgenomen grond. Verzoekende partij beperkt zich in wezen louter tot het herhalen van en volharden in haar asielrelaas, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en de in voornoemde beschikking opgenomen grond formuleert.

De Raad herneemt dat verzoekende partij haar huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk problemen ten gevolge van een incident tijdens de verkiezingen van 2008 in een kiesbureau in Ashtarak waarbij verzoekende partij iemand invalide zou hebben geslagen, dewelke reeds ongeloofwaardig werden bevonden bij 's Raads arrest nr. 62 899 van 9 juni 2011.

Zoals in de bestreden beslissing correct wordt aangegeven, wijzigt het gegeven dat verzoekende partij naar aanleiding van haar huidige asielaanvraag louter bijkomende verklaringen aflegt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Wat betreft het gegeven dat verzoekende partij heden toegeeft dat zij tijdens haar vorige asielaanvraag aangaande meerdere essentiële elementen in haar asielrelaas niet de volledige waarheid verteld heeft, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij er in zijn beslissing op wijst dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal, zodat deze een correct beeld kan krijgen van zijn asielrelaas en vluchtmotieven. Het feit dat verzoekende partij bepaalde essentiële elementen in haar asielrelaas bewust zou verzwegen hebben, ondermijnt de algemene geloofwaardigheid van haar verklaarde vervolgingsproblemen.

In de mate verzoekende partij voorhoudt dat al deze verklaringen en documenten die haar asielrelaas ondersteunen verder onderzocht moeten worden, verwijst de Raad naar volgende in de bestreden beslissing gedane correcte motivering:

“Wat betreft het door u voorgelegde originele attest betreffende uw aanstelling tot vertrouwenspersoon van Levon Ter Petrosyan tijdens de verkiezingen in 2008, kan worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste asielaanvraag al een kopie hiervan voorlegde en in de beslissing inzake uw eerste asielaanvraag geoordeeld werd dat dit document de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsfeiten niet kon herstellen. Het loutere feit dat u nu het originele document voorlegt doet geen afbreuk aan deze argumentatie.

De brieven in verband met het ontslag van uw vader en uw broer G.(...), en de vertaling in het Nederlands van een ontslagbrief van uw schoonzus, tonen enkel aan dat uw familieleden op eigen

verzoek ontslagen zijn op hun werk, maar uit deze documenten kan geen verband met uw beweerde vervolgingsfeiten worden afgeleid.

De documenten met betrekking tot het feit dat uw familieleden afstand gedaan hebben van hun Armeens staatsburgerschap en de kopieën van eigendomsakten op naam van uw schoonzus van onroerende goederen in de Russische Federatie, tonen de verhuis van uw familieleden naar de Russische Federatie aan, maar kunnen evenmin de door u aangehaalde vervolgingsproblemen staven.

De door u voorgelegde kopieën van eigendomsakten van onroerende goederen op naam van uw ouders, de kopieën van documenten betreffende de eigendom en de verkoop van aandelen van uw vader, de documenten betreffende aandelen in een bank op naam van uw moeder, en het werkboekje van uw moeder, tonen aan dat uw ouders in Armenië meerdere eigendommen en aandelen in bezit hadden en enkele ervan verkocht hebben, en dat uw moeder in een bank gewerkt heeft, maar deze documenten bevatten verder ook geen informatie die uw beweerde vervolgingsproblemen kan ondersteunen.

De handgeschreven brief van uw broer Gor kan uw asielrelaas evenmin staven, aangezien dergelijk document afkomstig van een familielid subjectief van aard is en er geen objectieve bewijswaarde aan gehecht kan worden.

De medische attesten van uw vader bevatten louter gegevens betreffende zijn hartproblemen, maar uit deze documenten kan niet afgeleid worden dat er enig verband zou bestaan tussen de medische problemen van uw vader en de door u beweerde vervolgingsproblemen.

De brief van uw advocaat Meester H. Chatchatrian ter ondersteuning van uw huidige asielaanvraag bevat evenmin enige informatie die afbreuk kan doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas."

De Raad benadrukt dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van die aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij met het louter volharden in haar verklaringen en de bewijskracht van de door haar neergelegde documenten aldus in gebreke blijft.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

Derhalve brengt verzoekende partij evenmin elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS